

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 756/2018
03.07.2018. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић-Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела пореска утаја из члана 229. став 3. у вези става 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Драгана Капуна, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Врбасу К 653/16 од 26.01.2018. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 413/18 од 16.05.2018. године, у седници већа одржаној дана 03.07.2018. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Драгана Капуна, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Врбасу К 653/16 од 26.01.2018. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 413/18 од 16.05.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врбасу К 653/16 од 26.01.2018. године, окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела пореска утаја из члана 229. став 3. у вези става 1. КЗ, за које је осуђен на казну затвора у трајању од шест месеци која казна се има извршити на тај начин што осуђени не сме напуштати просторије у којима станује уз примену електронског надзора и на новчану казну у износу од 200.000,00 динара коју је дужан да плати у року од три месеца од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења. Истом пресудом окривљени је обавезан да на име трошкова кривичног поступка плати износ од 42.579,00 динара у року од два месеца од дана правноснажности пресуде, док је такође обавезан да на име судског паушала плати износ од 5.000,00 динара, такође у року од два месеца од дана правноснажности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 413/18 од 16.05.2018. године, делимичним усвајањем жалбе Основног јавног тужиоца у Врбасу у делу одлуке о кривичној санкцији и трошковима кривичног поступка преиначена је пресуда Основног суда у Врбасу К 653/16 од 26.01.2018. године, тако што је Апелациони суд у Новом Саду окривљеног АА, због кривичног дела пореска утаја из члана 229. став 3. у вези става 1. КЗ за које је првостепеном пресудом оглашен кривим осудио на казну затвора у трајању од

једне године, која казна ће се извршити на тај начин што осуђени не сме напуштати просторије у којима станује уз примену електронског надзора и на новчану казну у износу од 200.000,00 динара коју је дужан да плати у року од три месеца од дана правноснажности пресуде, док је окривљени на основу одредбе члана 264. ЗКП обавезан да плати трошкове кривичног поступка и то трошкове вештачења у износу од 42.579,00 динара у корист буџетских средстава Републике Србије, а на рачун Основног јавног тужиоца у Врбасу у року од два месеца од дана правноснажности пресуде, док је жалбу у преосталом делу и жалбу браниоца окривљеног одбио као неосноване, а првостепену пресуду у непреиначеном делу потврдио.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Драган Капун, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом који произилази из садржине захтева да Врховни касациони суд побијане пресуде преиначи тако што ће овог окривљеног ослободити од оптужбе.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу одредбе члана 488. став 1. ЗКП доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу одредбе члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Драгана Капуна је недозвољен.

Као разлог за подношење захтева за заштиту законитости бранилац окривљеног АА, адвокат Драган Капун, наводи повреду закона у смислу одредбе члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, коју не опредељује навођењем конкретне повреде одредаба ЗКП у смислу члана 485. став 4. ЗКП, а из образложења захтева и навода да су нижестепени судови учинили повреду закона закључком да је окривљени извршио кривично дело у питању истицањем да исти није приказао нетачне податке, да је део нове робе плаћен компензацијом а не новцем, те да робу плаћену компензацијом коју приказује у својим пореским пријавама достављањем изјава о компензацији, по оцени Врховног касационог суда произилази да означене правноснажне пресуде, позивајући се на повреду закона, у суштини оспорава због чињеничног стања утврђеног првостепеном, а потврђеног другостепеном пресудом у погледу учешћа окривљеног АА у извршењу кривичног дела у питању.

Међутим, како је чланом 485. став 4. ЗКП који прописује разлоге због којих окривљени, односно бранилац окривљеног сходно ограничењу његових права правима која у поступку има окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека по основу погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног АА, адвоката Драгана Капуна, оценио као недозвољен.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник

Јелена Петковић-Милојковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија

Зоран Таталовић,с.р.